

Αριθμός Απόφασης

1835 /2020

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη, Χριστίνα-Αριστέα Μαγκλάρα, που όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και το Γραμματέα, Γεώργιο Γκοντίκα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις [REDACTED], για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της Ενάγουσας: [REDACTED] του [REDACTED] κατοίκου [REDACTED], οδός [REDACTED] με ΑΦΜ: [REDACTED] η οποία κατέθεσε, την [REDACTED] προτάσεις, που υπογράφονται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Δημήτριο Φουφόπουλο (ΑΜ ΔΣΠ: 4.142) και η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του ως άνω πληρεξούσιου δικηγόρου, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Της Εναγόμενης: [REDACTED] του Ευαγγέλου, κατοίκου [REDACTED] οδός [REDACTED] με ΑΦΜ: [REDACTED] η οποία κατέθεσε, την [REDACTED], προτάσεις, που υπογράφονται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της [REDACTED] και η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Η ενάγουσα με την από [REDACTED] 2018 αγωγή της κατά της εναγόμενης, που νόμιμα κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου,

με ειδικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου [REDACTED] και απευθύνεται προς το Δικαστήριο αυτό, ζητά όσα αναφέρονται σε αυτή. Κατά τη σύνταξη της από [REDACTED] έκθεσης κατάθεσης της αγωγής, η Γραμματέας έθεσε στο πρωτότυπο και τα αντίγραφα αυτής ευδιάκριτη σημείωση, στην οποία αναγράφεται η προθεσμία κατάθεσης προτάσεων, ήτοι, εν προκειμένω, έως και την [REDACTED] και η επισήμανση ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δε λαμβάνονται υπόψη. Κατόπιν, ο φάκελος της δικογραφίας έκλεισε, την [REDACTED] με την παρέλευση της προθεσμίας [REDACTED] ημερών από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας για την κατάθεση προτάσεων, εντός της οποίας γίνονται οι αμοιβαίες αντικρούσεις με προσθήκη στις προτάσεις και η συζήτηση της ως άνω αγωγής προσδιορίσθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ. [REDACTED] πράξης της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Δικαστηρίου τούτου και σύμφωνα με τον Κανονισμό του Δικαστηρίου τούτου, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και η υπόθεση εγγράφηκε στο οικείο πινακίο, της εγγραφής επέχουσας θέσης κλητεύσεως όλων των διαδίκων.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, αυτή εκφωνήθηκε κατά τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε, οι δε διάδικοι παραστάθηκαν κατ' αυτή, κατά τα ανωτέρω στην παρούσα αναφερόμενα.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Η υπό κρίση αγωγή, η οποία στρέφεται κατά της εναγομένης, κατατέθηκε νόμιμα στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, από τον υπογράφοντα αυτή πληρεξούσιο δικηγόρο της ενάγουσας (αρ. γραμμ. προκαταβολής Δ [REDACTED]), την [REDACTED] συνεπώς, αμφότερα τα διάδικα μέρη (ενάγουσα και εναγόμενη) όφειλαν να καταθέσουν προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα επικαλούμενα με αυ-

[REDACTED]

τές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα εντός της ως άνω νόμιμης προθεσμίας των εκατό (100) ημερών από την κατάθεση της αγωγής, υπολογιζομένης αυτής κατά τις διατάξεις του άρθρου 144 ΚΠολΔ, ως ισχύουν, ήτοι, εν προκειμένω, έως και την [REDACTED]. Ακολούθως, την [REDACTED], ήτοι εμπρόθεσμα, η ενάγουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου τις από [REDACTED] προτάσεις της, καθώς και τα σχετικά με την αγωγή της αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, μεταξύ των οποίων και την από [REDACTED] εξουσιοδότηση, μετά θεωρήσεως του γνησίου υπογραφής της ενάγουσας, με το οποίο χορηγήθηκε δικαστική πληρεξουσιότητα, κατ' άρθρο 96 και 97 ΚΠολΔ, στον ως άνω υπογράφοντα την αγωγή και τις προτάσεις Δικηγόρο Πειραιώς, Δημήτριο Φουφόπουλο (ΑΜ ΔΣΠ: 4.142) (αρ. γραμματίου προκαταβολής [REDACTED] για κατάθεση προτάσεων και παράσταση στο παρόν Δικαστήριο), για την εκπροσώπηση της ενάγουσας ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και τη διενέργεια όλων των κύριων και παρεπόμενων πράξεων που αφορούν τη διεξαγωγή της ανοιγείσας δίκης, όπως αυτές μνημονεύονται, ειδικότερα, στην εν λόγω εξουσιοδότηση, καθώς και η υπ' αριθμ. [REDACTED] έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιά, [REDACTED], από την οποία προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στην εναγόμενη, με θυροκόλληση, κατ' άρθρο 126 παρ. 1^α, 128 παρ. 4 και 136 παρ. 2 ΚΠολΔ. Κατόπιν, την [REDACTED] ήτοι εμπρόθεσμα, η ενάγουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την από [REDACTED] προσθήκη στις προτάσεις της – αντίκρουση, μετά των επικαλούμενων σε αυτή σχετικών εγγράφων, που υπογράφεται από τον ίδιο ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο της. Επίσης, την [REDACTED] ήτοι εμπρόθεσμα, η εναγόμενη κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου τις από [REDACTED] προτάσεις της, καθώς και

τα σχετικά της αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, μεταξύ των οποίων και το από [REDACTED] δικαστικό πληρεξούσιο, μετά θεώρησης του γνησίου υπογραφής της εναγόμενης, με την οποία χορηγήθηκε δικαστική πληρεξουσιότητα, κατ' άρθρο 96 και 97 ΚΠολΔ, στον υπογράφοντα τις προτάσεις, Δικηγόρο [REDACTED] [REDACTED] (αρ. γραμματίου προκαταβολής εισφορών & ενσήμων [REDACTED]), για κατάθεση προτάσεων και παράσταση στο παρόν Δικαστήριο), για την εκπροσώπηση της εναγόμενης ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και τη διενέργεια όλων των κύριων και παρεπόμενων πράξεων που αφορούν τη διεξαγωγή της ανοιγείσας δίκης, όπως αυτές μνημονεύονται, ειδικότερα, στο εν λόγω πληρεξούσιο έγγραφο. Κατόπιν, την [REDACTED] ήτοι εμπρόθεσμα, η εναγόμενη κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την από [REDACTED] προσθήκη στις προτάσεις της – αντίκρουση, μετά των επικαλούμενων σε αυτή σχετικών εγγράφων, που υπογράφεται από τον ίδιο ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο της. Συνεπώς, μετά τη νομότυπη ολοκλήρωση της άσκησης της υπό κρίση αγωγής, νομότυπα και παραδεκτά, κατά τα ανωτέρω στην παρούσα αναφερόμενα, λαμβάνουν μέρος στην παρούσα δίκη αμφοτέρω τα διάδικα μέρη, δίχως να ασκεί έννομη επιρροή η μη παράσταση της εναγόμενης κατά τη δημόσια συζήτηση της αγωγής στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, κατά την οποία δεν είναι υποχρεωτική η παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους (αρθρ. 237 παρ. 4 εδ. ζ' ΚΠολΔ, ως ισχύει).

II. Κατά τη διάταξη του άρθρου 1§§1 και 2 Ν. 5638/1932, όπως αντικαταστάθηκε με το αρ. 1 ν.δ. 951/1971 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το αρ. 124 περ. Δ στ. α' του ν.δ. 118/1973, χρηματική κατάθεση σε Τράπεζα σε ανοικτό λογαριασμό, στο όνομα δύο ή περισσότερων από κοινού, κατά την έννοια του πιο πάνω νόμου, είναι η κατάθεση που περιέχει τον όρο ότι από το λογαριασμό αυτό μπορεί να κάνει χρήση, εν όλω

[REDACTED]

ή εν μέρει, είτε ένας είτε μερικοί, χωρίς τη σύμπραξη των λοιπών, είτε και όλοι οι δικαιούχοι, η δε χρηματική κατάθεση, για την οποία η προηγούμενη παράγραφος, επιτρέπεται να ενεργείται και σε κοινό λογαριασμό με προθεσμία ή ταμειευτηρίου υπό προειδοποίηση. Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό και προς εκείνες των άρθρων 2§1 ν.δ. της 17.7/13-8-1923 «περί ειδικών διατάξεων περί ανωνύμων εταιριών», 411, 489, 490, 491 και 493 ΑΚ, προκύπτει ότι σε περίπτωση χρηματικής καταθέσεως επ' ονόματι του ίδιου του καταθέτη και τρίτου ή τρίτων σε κοινό λογαριασμό και ανεξαρτήτως του αν τα κατατεθέντα χρήματα ανήκαν σε όλους υπέρ των οποίων έγινε η κατάθεση ή σε μερικούς ή σε έναν μόνο από αυτούς, παράγεται μεταξύ του καταθέτη και του τρίτου αφενός και του δέκτη της καταθέσεως (Τράπεζα) αφετέρου ενεργητική εις ολόκληρον ενοχή, με αποτέλεσμα η ανάληψη των χρημάτων της καταθέσεως (ολικώς ή μερικώς) από έναν από τους δικαιούχους να γίνεται εξ ιδίου δικαίου, εάν δε αναληφθεί ολόκληρο το ποσό της χρηματικής καταθέσεως από ένα δικαιούχο, επέρχεται απόσβεση της απαιτήσεως καθ' ολοκληρίαν έναντι της Τράπεζας και ως προς τον άλλο, ήτοι τον μη αναλαβόντα δικαιούχο, ο οποίος εκ του νόμου αποκτά απαίτηση, έναντι εκείνου που ανέλαβε ολόκληρη την κατάθεση, για την καταβολή ποσού ίσου προς το μισό της καταθέσεως, εκτός εάν από τη μεταξύ τους εσωτερική σχέση, η οποία μπορεί να είναι εντολή, δάνειο κλπ., προκύπτει άλλη αναλογία ή δικαίωμα επί ολοκλήρου του ποσού ή έλλειψη δικαιώματος αναγωγής, εκ μέρους εκείνου που δεν έκανε ανάληψη του ποσού, εξαίρεση της οποίας το βάρος της επικλήσεως και αποδείξεως έχει ο διάδικος, ο οποίος προβάλλει περιστατικά που θεμελιώνουν το ως άνω εξαιρετικό δικαίωμα (ΑΠ 877/2008, ΑΠ 1031/2003, ΑΠ 855/2002, ΑΠ 1357/2002 ΕΛΛΔνη 44.504, ΑΠ 1563/2000, ΑΠ 590/1998 ΕΛΛΔνη 40.148, ΑΠ 313/1999 ΕΛΛΔνη 40.1366, ΑΠ 246/1992 ΕΛΛΔνη 34.1311, ΑΠ 965/1992 ΕΛΛΔνη 35.1509, ΑΠ 593/1992 ΕΛΛΔνη 36.607, ΑΠ

246/1992 ΕΛΛΔνη 34.1311, ΕφΠειρ 1323/1996 ΕΛΛΔνη 40.1409). Έτσι, με βάση τη σχέση των δικαιούχων του κοινού λογαριασμού, με την ανάληψη ποσών ο καθένας από αυτούς δε διαπράττει υπεξαίρεση σε βάρος του άλλου δικαιούχου, γιατί η ιδιοποίηση των χρημάτων που ανέλαβε δεν είναι παράνομη, αφού τα χρήματα δεν είναι ξένα σε σχέση προς αυτόν που τα απέσυρε, ούτε γίνεται πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία σε βάρος της περιουσίας ή με ζημία των άλλων (ΕφΑΘ 4283/1989 ΕΛΛΔνη 32.193, ΕφΑΘ 698/1987 ΕΛΛΔνη 29.305). Όμως, η έκταση της εξουσίας του κάθε δικαιούχου να διαθέσει και τελικώς, να ωφεληθεί από τις ως άνω ευχέρειες, ως δικαιούχος του κοινού λογαριασμού, μπορεί να ρυθμίζεται από την εσωτερική σχέση τους, που προσδιορίζεται από τυχόν αντίστοιχη συμφωνία τους, με τέτοια δε συμφωνία μπορεί να ρυθμίζεται αλλιώς και η έκταση του κατά το αρθρ. 493 ΑΚ τεκμηρίου για το δικαίωμα (και την αντίστοιχη αναγωγή) σε ίσα μέρη καθενός από τους περισσότερους δικαιούχους του κοινού λογαριασμού (ΕφΑΘ 4283/1989 ο.π.). Τέτοια σχέση μπορεί να είναι και δωρεά, η οποία, μάλιστα μπορεί να συσταθεί και χωρίς την τήρηση του συμβολαιογραφικού εγγράφου, δεδομένου ότι η δωρεά συντελείται με την κατάθεση των χρημάτων εκείνου που τα καταθέτει (δωρητή) στην Τράπεζα σε κοινό λογαριασμό άλλων (δωρεοδόχων), που έχουν τη δυνατότητα ανάληψης όποτε θελήσουν (Α.Κ. 498 παρ. 2), ώστε πραγματοποιείται και ο σκοπός που επέβαλε την τήρηση του τύπου, δηλαδή η ωριμότητα της σκέψης (βλ. Λιτζερόπουλο, ΕρμΑΚ ΕισΝ άρθρ. 117 αριθ. 13, Παμπούκη, Τραπεζικά Πιστωτικά Συμβάσεις (1962) παρ. 113 σελ. 315). Τα δε παραπάνω δεν μεταβάλλονται από το γεγονός ότι ο δωρεοδόχος είναι συγχρόνως και δικαιούχος του κοινού λογαριασμού (βλ. ΕφΑΘ 2568/1988, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

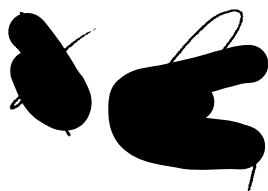
III. Ο ενάγουσα με την υπό κρίση αγωγή, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της, εκθέτει ότι, ο πατέρας αυτής και της εναγομένης, η οποία

τυγχάνει αμφιθαλής αδελφή της, είχε ανοίξει, στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», το με αριθμ. [REDACTED] τραπεζικό λογαριασμό καταθέσεων, στον οποίο είχε ορίσει συνδικαιούχους αμφότερες αυτές και στον οποίο είχε καταθέσει το χρηματικό ποσό που είχε συγκεντρώσει αποκλειστικά αυτός, με τις δικές του δυνάμεις. Ότι ο πατέρας των διαδίκων, ο οποίος απεβίωσε στην Αθήνα, την [REDACTED], είχε δηλώσει ρητώς, προς αμφότερες την ενάγουσα και την εναγόμενη, σε χρόνο κατά τον οποίο βρισκόταν σε πλήρη πνευματική διαύγεια και κατά την ελεύθερη βούλησή του, ότι ορίζει δικαιούχους του κατατεθειμένου στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό χρηματικού ποσού και κατά το ήμισυ αυτού, έκαστη των διαδίκων, ως θυγατέρων του. Ότι, συνεπώς, έκαστη των διαδίκων δικαιούνταν να λάβει, εν είδει γονικής παροχής, το μισό της ως άνω τραπεζικής κατάθεσης, η οποία, την 05-07-2012, ανερχόταν στο ποσό των 55.648,70 ευρώ, δηλαδή, έκαστη εξ αυτών δικαιούνταν να λάβει ποσό 27.824,45 ευρώ. Ότι, περαιτέρω, η ενάγουσα προέβη, κατά τους αναφερόμενους στην αγωγή χρόνους, εντός των ετών 2012 και 2013, σε τέσσερις (4) διαδοχικές αναλήψεις χρημάτων από τον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό, συνολικού ποσού 15.648,00 (5.500+2.000+4.148+4.000) ευρώ, απομένοντος υπολοίπου ποσού 40.058,77 ευρώ και συνεπώς, δικαιούνταν να λάβει, επιπλέον, από αυτόν, έως τη συμπλήρωση του μεριδίου της, ποσό 12.176,45 (27.824,45-15.648=) ευρώ. Ότι, όμως, η εναγόμενη, την [REDACTED] μονομερώς και χωρίς την έγκριση της ενάγουσας, αλλά ούτε και τη γνώση του πατέρα τους, ο οποίος είχε παραχωρήσει στις διαδίκους τη διαχείριση του ως άνω τραπεζικού λογαριασμού, προέβη σε ανάληψη, ποσού 40.000,00 ευρώ, από τον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό, καθ' υπέρβαση του, κατά τα ανωτέρω, δικαιώματός της στο κατατεθειμένο σε αυτόν ποσό, το οποίο αντιστοιχούσε, επίσης, στο ποσό των 27.824,45 ευρώ, με συνέπεια την υπαίτια πρόκληση σε βάρος της

ενάγουσας ζημίας ποσού 12.176,45 ευρώ, που αντιστοιχεί στο υπόλοιπο ποσό κατάθεσης που η ενάγουσα δικαιούνταν να λάβει και κατά το οποίο η εναγόμενη ωφελήθηκε, χωρίς νόμιμη αιτία, καθιστάμενη πλουσιότερη σε βάρος της περιουσίας της ενάγουσας. Ότι, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της ενάγουσας προς την εναγόμενη, μεταξύ των οποίων και η από 19-03-2014 εξώδικη δήλωση – διαμαρτυρία της, με την οποία αυτή της ζητούσε την επιστροφή του ποσού των 12.176,45 ευρώ, η τελευταία αρνείται αδικαιολόγητα να της αποδώσει το ως άνω χρηματικό ποσό. Με βάση το ιστορικό αυτό, η ενάγουσα ζητά, για την ανωτέρω αιτία και με βάση τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλει το ποσό των 12.176,45 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή της, καθώς και να καταδικαστεί αυτή στην καταβολή της εν γένει δικαστικής της δαπάνης.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αγωγή, όπως το αίτημα αυτής παραδεκτώς, με τις νομοτύπως και εμπροθέσμως κατατεθειμένες προτάσεις της ενάγουσας, ετράπη από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, παράδεκτά και αρμόδια εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρο 9, 14 παρ. 1^α και 22 ΚΠολΔ), για να εκδικασθεί κατά την προσήκουσα τακτική διαδικασία. Είναι δε επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς της εναγομένης, με βάση τα επικαλούμενα και αναφερόμενα στην αγωγή πραγματικά περιστατικά, η εκτίμηση των οποίων και η υπαγωγή τους στον προσήκοντα και εφαρμοστέο κανόνα δικαίου είναι έργο του δικάζοντος δικαστηρίου, δίχως να επηρεάζει ο από τους διαδίκους τυχόν διαφορετικός (ακόμα και εσφαλμένος) νομικός χαρακτηρισμός αυτών και των θεμελιούμενων σε αυτά έννομων σχέσεων, στηριζόμενη στις προμνησθείσες στη μείζονα σκέψη της παρούσας διατάξεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 496, 498, 340, 345,

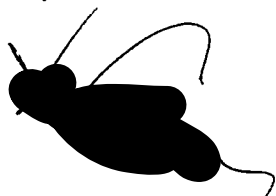

346 ΑΚ και 70, 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αγωγή να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι, κατόπιν της τροπής του καταψηφιστικού αγωγικού αιτήματος σε αναγνωριστικό, δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις, καθόσον, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 7 του ν.δ. 1544/1942, ως τροποποιηθείσα ισχύει, ορίζεται ότι: «Στο τέλος, που επιβάλλεται κατά το άρθρο 2 του ν. ΓΠΟΗ/1912, δεν υπόκεινται οι αναγνωριστικές αγωγές, καθώς και οι αγωγές για την εξάλειψη υποθήκης και προσημείωσης και εκείνες που αφορούν την ακύρωση πλειστηριασμού» και με δεδομένο ότι η αγωγή λογίζεται, κατ' άρθρο 295 § 1 ΚΠολΔ, ως εξαρχής ασκούμενη με αναγνωριστικό αίτημα.

IV. Η εναγόμενη αρνείται την αγωγή, παραδεκτώς και εγκαίρως δε, με τις ως άνω έγγραφες προτάσεις της, προέβαλε τις εξής ενστάσεις: α) την ένσταση συμψηφισμού της επίδικης απαίτησης με ανταπαιτήσεις της εναγομένης που απορρέουν από την εκ μέρους της αποκλειστική καταβολή δαπανών, σε χρόνο μετά το θάνατο του πατρός τους, για τα κοινά με την ενάγουσα κληρονομιά ακίνητά τους, για τις οποίες η τελευταία ουδέν έχει καταβάλει, η οποία είναι, όμως, απορριπτέα, ως απαράδεκτη, λόγω της αοριστίας της, καθόσον η εναγόμενη περιορίζεται σε ενδεικτική μόνο και γενική, στις προτάσεις της, αναφορά στις εν λόγω δαπάνες, δίχως να εξειδικεύει αυτές ως προς την αιτία τους και τον ακριβή χρόνο συντέλεσής τους. Β) την ένσταση απόσβεσης της υποχρέωσης για απόδοση του πλουτισμού, λόγω μη διάσωσης αυτού κατά το χρόνο άσκησης της κρινόμενης αγωγής (αρθρ. 909 ΑΚ), της οποίας παρέλκει η εξέταση, καθόσον αυτή καθίσταται άνευ αντικειμένου, λόγω της μη νόμιμης θεμελίωσης της αγωγής στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, σύμφωνα και με τα στη μείζονα σκέψη της παρούσας διαλαμβανόμενα. Γ) την ένσταση καταχρηστικής άσκησης της αγωγής,

για την επίδικη απαίτηση, κατά τα ειδικότερα στις προτάσεις της εναγομένης επικαλούμενα και αναφερόμενα, προγενέστερα της άσκησης της αγωγής, πραγματικά περιστατικά, τα οποία καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκηση του επίδικου δικαιώματος, η οποία είναι αρκούτως ορισμένη και νόμιμη (αρθρ. 281 ΑΚ και 262 ΚΠολΔ) και θα πρέπει να εξετασθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

V. Από τα νομίμως επικαλούμενα και εμπροθέσμως προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, τα οποία χρησιμεύουν είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα κατωτέρω χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται η συνεκτίμηση κανενός, κατά την ουσιαστική διερεύνηση της διαφοράς, μεταξύ των οποίων και οι μετ' επικλήσεως και εμπροθέσμως προσκομιζόμενες από την ενάγουσα, με αριθμό [REDACTED] και [REDACTED] νορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων, [REDACTED] και [REDACTED] και [REDACTED] αντίστοιχα, οι οποίες έλαβαν χώρα νομοτύπως, ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών, κατόπιν εμπρόθεσμης κλητεύσεως της εναγόμενης, την [REDACTED] [REDACTED] (βλ. τη με αριθμ. [REDACTED] έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιά, [REDACTED], για την επίδοση στην εναγόμενη), η οποία, όμως, δεν παρέστη κατ' αυτές, απορριπτομένων των περί ανυπόστατου – απαραδέκτου αυτών ισχυρισμών της εναγομένης, λόγω μη παράστασης δικηγόρου κατά τη λήψη αυτών, ως μη νόμιμων, καθόσον, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, δεν είναι υποχρεωτική, κατά τη λήψη της ένορκης βεβαίωσης, η παράσταση, δια ή μετά πληρεξουσίου δικηγόρου, των διαδίκων (καλούντος και καθ' ου η κλήτευση), πρωτίστως για το λόγο ότι ουδέν σχετικό ορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 421 επ. του ΚΠολΔ, περί ενόρκων βεβαιώσεων, ως αυτές ισχύουν, αντιθέτως, ορίζεται, στην § 2 του άρθρου 422 του ιδίου ως άνω Κώδικα, ότι κατά τη βεβαίωση παρίστανται,

εφόσον το επιθυμούν, οι διάδικοι, επιπλέον, δε, διότι και η αιτιολογική έκθεση του Ν. 4335/2015 περιορίζεται στην επανάληψη των νεοεισαχθέντων με αυτόν διατάξεων που αφορούν τις ένορκες βεβαιώσεις και στο ρόλο των τελευταίων στην τακτική διαδικασία, μετά την ισχύ του Ν. 4335/2015, δίχως να γίνεται οιαδήποτε μνεία περί υποχρεωτικής παράστασης πληρεξουσίου δικηγόρου κατά τη λήψη τους. Ούτε, άλλωστε, από την τροποποιηθείσα διάταξη του άρθρου 94 του ΚΠολΔ δύναται να συναχθεί ότι απαιτείται η εν λόγω παράσταση και στη λήψη ενόρκων βεβαιώσεων, ούτε τούτο μπορεί, ειδικώς, να συναχθεί από την προβλεπόμενη δυνατότητα καταχώρησης ενστάσεων και αιτήσεων εξαίρεσης κατά του μάρτυρα (ΚΠολΔ 423 § 2), καθόσον αυτές (ενστάσεις), αφενός, νομίμως προβάλλονται από τους παρισταμένους αυτοπροσώπως διαδίκους και αφετέρου, κρίνονται, ως προς το παραδεκτό και το νόμο και ουσία βάσιμό τους, από το εκάστοτε δικάζον δικαστήριο, ως αρμοδίως ασκόν δικαιοδοτικό έργο, στο οποίο θα υποβληθεί η ένορκη βεβαίωση προς απόδειξη των ισχυρισμών των διαδίκων - αιτούντων τη λήψη αυτής. Επίσης, οι μετ' επικλήσεως και εμπροθέσμως προσκομιζόμενες από την εναγόμενη, με αριθμό [REDACTED] και [REDACTED] ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων, [REDACTED] και [REDACTED] αντίστοιχα, οι οποίες έλαβαν χώρα νομοτύπως, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών, [REDACTED] κατόπιν εμπρόθεσμης κλητεύσεως της ενάγουσας, την [REDACTED] (βλ. τη με αριθμ. [REDACTED] έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, [REDACTED] για την επίδοση στην ενάγουσα), η οποία όμως, δεν παρέστη κατ' αυτές, καθώς και η μετ' επικλήσεως και εμπροθέσμως προσκομιζόμενη από την εναγόμενη, με αριθμό [REDACTED] ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος, [REDACTED] η οποία έλαβε χώρα νομοτύπως, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών, [REDACTED]

██████████, κατόπιν εμπρόθεσμης κλητεύσεως της ενάγουσας, την ██████████ (βλ. τη με αριθμ. ██████████ έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, ██████████, για την επίδοση στην ενάγουσα), η οποία όμως, δεν παρέστη κατ' αυτή, από τους ισχυρισμούς των διαδίκων, από τους οποίους συνάγονται και ομολογίες (261 ΚΠολΔ) και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που το Δικαστήριο λαμβάνει αυτεπάγγελτα υπόψη (άρθ. 336 § 1, 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο πατέρας των διαδίκων, που τυγχάνουν αμφιθαλείς αδελφές μεταξύ τους ██████████ απεβίωσε την ██████████-2016, στην Αθήνα και ειδικότερα, στη Μονάδα Φιλοξενίας Ηλικιωμένων, με το διακριτικό τίτλο ██████████ στην οποία διέμενε κατά τα τελευταία δύο (2) έτη της ζωής του (ήτοι από το μήνα ██████████ του έτους 2014), κατόπιν καταστροφής, λόγω πυρκαγιάς, του διαμερίσματος ιδιοκτησίας του, στο οποίο κατοικούσε και έπασχε, ήδη από το έτος 2010, από σοβαρό καρδιολογικό πρόβλημα, υποβληθείς, κατά το έτος αυτό, σε επέμβαση τοποθέτησης βηματοδότη με έντεκα (11) stent (στεντ), καθώς και από ανοϊκό σύνδρομο, με συνέπεια, λόγω της σταδιακής επιδείνωσης της υγείας του, να καταστεί, τελικά, κλινήρης, με αδυναμία να αυτοεξυπηρετείται και δύσκολη επαφή με το περιβάλλον του, ήδη από το Μάιο του έτους 2015, τη δε διαχείριση και διεξαγωγή των συναλλαγών που απαιτούνταν και αφορούσαν στη ρύθμιση της διαβίωσης και τη διατροφή του, κατά τα ανωτέρω τελευταία έτη της ζωής του, είχε αναλάβει η εναγόμενη - κόρη του, ██████████ αρχικά από κοινού με την ενάγουσα και κατόπιν, από το έτος 2013 και εντεύθεν, η εναγόμενη κατ' αποκλειστικότητα, έχοντας πρόσβαση και διαχειριζόμενη, για τις ανωτέρω ανάγκες του πατρός της και για λογαριασμό του, τις συντάξιμες αποδοχές του τελευταίου, οι οποίες ανέρχονταν, κατά τα τελευταία δύο (2) έτη της ζωής του (2014-2016) στο συνολικό ποσό των 1.500 ευρώ περίπου. Ο δε

██████████
██████████

πατέρας των διαδίκων είχε ανοίξει, στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», το με αριθμ. [REDACTED] κοινό λογαριασμό καταθέσεων (ν. 5638/1932), στον οποίο είχαν οριστεί συν-δικαιούχοι αυτός και οι θυγατέρες του - διάδικοι και στον οποίο είχε καταθέσει, υπό προθεσμία, τις ατομικές του οικονομίες, που ανήκαν αποκλειστικά σε αυτόν. Συνεπώς, η σύσταση του ως άνω κοινού λογαριασμού υπέρ των διαδίκων (ενάγουσα και εναγομένης), χωρίς κανένα, εκ μέρους τους, αντάλλαγμα, δεν αποτελεί παρά δωρεά του πατρός τους προς αυτές, που συνήνεσαν στη σύστασή της (κατ' αρθρ. 496 ΑΚ), περαιτέρω δε, ως αποδείχθηκε, η δωρεά των χρημάτων ήταν κατ' ισομοιρία μεταξύ των διαδίκων, ως θυγατέρων του δωρητή πατρός τους, με συνέπεια κάθε μία από αυτές να έχει δικαίωμα, κατά τις διατάξεις περί δωρεάς, να εισπράξει ανάλογο ποσό (ήτοι το 1/2 της κατάθεσης) και όπερ σημαίνει ότι η τυχόν ανάληψη των δωρηθέντων χρημάτων κατά ποσό που υπερβαίνει εκείνο το οποίο δικαιούται η κάθε δωρεοδόχος, εκ μέρους της άλλης, θα γίνεται κατά παράβαση της μεταξύ τους συμβατικής υποχρέωσης για ανάληψη μόνο έως του 1/2 της κατάθεσης και θα γεννά δικαίωμα της μη αναλαβούσας δικαιούχου (του λοιπού 1/2 της κατάθεσης) για αναζήτηση, αναγωγικώς, του υπερβάλλοντος το 1/2 της κατάθεσης ποσού. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, έκαστη των διαδίκων δικαιούνταν να λάβει το μισό της ως άνω τραπεζικής κατάθεσης, η οποία, την [REDACTED], οπότε και «έληξε» η σχετική προθεσμιακή κατάθεση, ανερχόταν στο ποσό των 55.648,90 ευρώ, δηλαδή, έκαστη εξ αυτών δικαιούνταν να λάβει ποσό 27.824,45 ευρώ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα πρόεβη, εντός των ετών 2012 και 2013, σε τέσσερις (4) διαδοχικές αναλήψεις χρημάτων από τον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό, ήτοι: α) την 19-09-2012, ποσού 5.500 ευρώ, β) την 01-10-2012, ποσού 2.000 ευρώ, γ) την 25-02-2013, ποσού 4.148 ευρώ και δ) την 10-04-2013, ποσού 4.000, ήτοι συνολικού ποσού αυτών, 15.648,00

(5.500+2.000+4.148+4.000) ευρώ και συνεπώς, δικαιούνταν να λάβει, επιπλέον, από αυτόν, έως τη συμπλήρωση του μεριδίου της, ποσό 12.176,45 (27.824,45-15.648=) ευρώ. Η εναγόμενη, όμως, την [REDACTED] 2013, μονομερώς και χωρίς τη συναίνεση της ενάγουσας, προέβη σε ανάληψη, ποσού 40.000,00 ευρώ, από τον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό, απομένοντος υπολοίπου αυτού ποσού 58,77 ευρώ, καθ' υπέρβαση του, κατά τα ανωτέρω, δικαιώματός της στο κατατεθειμένο σε αυτόν ποσό, το οποίο αντιστοιχούσε, επίσης, στο ποσό των 27.824,45 ευρώ, ήτοι προέβη σε ανάληψη υπερβαίνουσα το κατά τα ανωτέρω δικαίωμά της, που απορρέει από την ως άνω, επίδικη δωρεά, κατά το ποσό των (40.000,00-27.824,45=) 12.175,55 ευρώ, το οποίο ενσωμάτωσε στην περιουσία της και για το λόγο αυτό, οφείλει, αναγωγικά, να το αποδώσει στην ενάγουσα, προς τούτο δε η ενάγουσα την έχει οχλήσει και με την από 19-03-2014 εξώδικη δήλωση – διαμαρτυρία της, που επιδόθηκε στην εναγόμενη, με δικαστικό επιμελητή, την 04-04-2014, με την οποία η ενάγουσα της ζητούσε την επιστροφή του ποσού των 12.176,45 ευρώ, η εναγόμενη, όμως, αρνείται αδικαιολόγητα να της αποδώσει το ως άνω οφειλόμενο χρηματικό ποσό εξ ευρώ 12.175,55 ευρώ. Δεν αποδείχθηκε, εξάλλου, ο επικαλούμενος από την εναγόμενη ισχυρισμός ότι προέβη στην από 10-06-2013 ανάληψη ποσού 40.000,00 ευρώ με ρητή εντολή και για λογαριασμό του μόνου πραγματικού δικαιούχου της επίδικης κατάθεσης πατρός της, [REDACTED], προκειμένου να καλυφθούν, με το ποσό αυτό, ανάγκες διαβίωσης και διατροφής αυτού, καθόσον, αφενός αποδείχθηκε ότι ο τελευταίος είχε παύσει, ήδη κατά το χρόνο αυτό (ήτοι τον Ιούνιο του έτους [REDACTED] να διαχειρίζεται τις οικονομικές και εν γένει συναλλαγές του, λόγω της ιδιαίτερως επιβαρυνμένης σωματικής και πνευματικής υγείας του, γεγονός από το οποίο συνάγεται η έλλειψη σχετικής εντολής προς την εναγόμενη για την ανάληψη του εν λόγω χρηματικού ποσού, που συνιστούσε, άλλωστε, σχεδόν το

[REDACTED]

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1835/2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Τακτική Διαδικασία).

σύνολο της επίδικης κατάθεσης, αφετέρου αποδείχθηκε ότι ο πατέρας των διαδίκων διέθετε, κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο (10-06-2013) και έως το χρόνο θανάτου του (την [REDACTED] 2016) επαρκή μηνιαία εισοδήματα, εκ των συντάξιμων αποδοχών του (γήρατος και χηρείας), συνολικού ποσού 1.500 ευρώ περίπου, τα οποία κάλυπταν πλήρως τις συνολικές μηνιαίες δαπάνες διαβίωσης και διατροφής του, περιλαμβανομένης και αυτής για τη στέγαση και διαμονή του στην ως άνω μονάδα φροντίδας ηλικιωμένων ([REDACTED]), στην οποία φιλοξενήθηκε από την 12-01-2014 έως την 12-01-2016, ότε και απεβίωσε. Υπό τα ως άνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, η ένδικη αξίωση της ενάγουσας δεν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, ούτε ασκεί έννομη επιρροή, ως προς το σχηματισμό δικανικής πεποίθησης επί του εν λόγω ζητήματος, η επικαλούμενη από την εναγόμενη προ-συμφωνία περί τη διανομή της κληρονομιαίας περιουσίας των διαδίκων, ανεξαρτήτως της τυχόν ύπαρξης υπαιτιότητας της ενάγουσας περί την τήρηση αυτής, ούτε, άλλωστε, περιέχεται στην εν λόγω συμφωνία οποιαδήποτε δήλωση παραίτησης της ενάγουσας από οποιαδήποτε, εν γένει, απαίτησή της έναντι της εναγομένης, συνεπώς, η εκ του άρθρου 281 ΑΚ ένσταση, που προέβαλε η εναγόμενη, είναι ουσιαστικά αβάσιμη και προς τούτο, απορριπτέα. Συνεπώς, η εναγόμενη οφείλει, για την ανωτέρω αιτία, να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 12.175,55 ευρώ, το οποίο αυτή αρνείται να της καταβάλει, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της τελευταίας και θα πρέπει, συνεπώς, να αναγνωρισθεί ότι υποχρεούται να καταβάλει αυτό στην ενάγουσα, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, σύμφωνα με το σχετικό αγωγικό αίτημα, μέχρι την πλήρη εξόφλησή της.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή κατ' ουσίαν και να αναγνωρισθεί ότι η εναγόμενη υπο-

χρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 12.175,55 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής, ήτοι από την 10-10-2018, μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή της. Τέλος, πρέπει να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, στο σύνολό τους, κατόπιν σχετικού αιτήματός της, καθόσον το μέρος κατά το οποίο απορρίπτεται η αγωγή, ως αβάσιμη, είναι ελάχιστο (ήτοι, 0,90 ευρώ) και δεν έδωσε αφορμή για αύξηση των δικαστικών εξόδων, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας (άρθρο 178 παρ. 2 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η εναγόμενη υποχρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα, για την στο σκεπτικό της παρούσας αιτία, το ποσό των δώδεκα χιλιάδων εκατόν εβδομήντα πέντε ευρώ και πενήντα πέντε λεπτών (12.175,55 €), με το νόμιμο τόκο από την 10-10-2018, μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή της.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης τη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, την 01-10-2020, απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, με την παρουσία του Γραμματέως της έδρας.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΜΑΓΚΛΑΡΑ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΚΟΝΤΙΚΑΣ